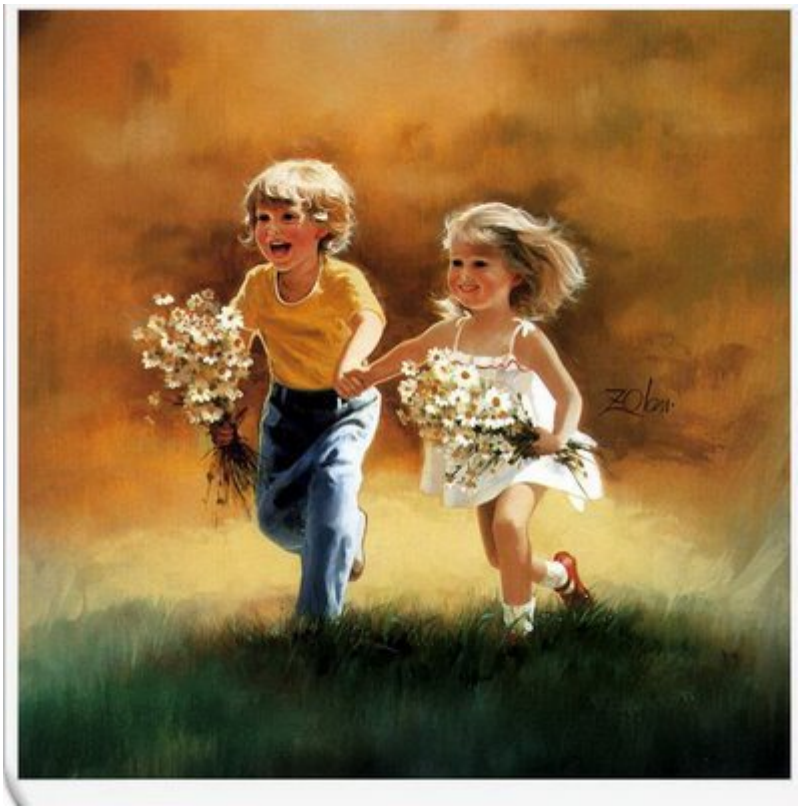
10 Οκτωβρίου 2013

Οι σχέσεις των παιδιών και των νέων με το άλλο

Ο καλύτερος τρόπος για να μάθει το παιδί τη χριστιανική σεμνότητα και αγνότητα είναι να συμπεριφέρεται φυσικά και αδελφικά προς τα αγόρια και τα κορίτσια. Αν και οι δραστηριότητες των παιδιών μας δεν είναι όλες κοινές και για τα δυο φύλα (οι ξεχωριστές δραστηριότητες είναι επίσης απαραίτητες), αγόρια και κορίτσια συναντώνται με φυσικό τόπο στο σχολείο , στο σπίτι, με τους φίκους τους αδελφούς και τις αδελφές τους, τα ξαδέλφια κ.λ.π. Εκτός από τις συγκεντρώσει που οργανώνονται ειδικά για τους νέους, είναι δυνατόν να υπάρχουν και ευκαιρίες συνάντησης όλων των ηλικιών. Βέβαια οι νέοι σχηματίζουν συνήθως τη δική τους ομάδα, αλλά βρίσκονται μεταξύ ανθρώπων άλλων γενεών. Τα παιδιά μαθαίνουν με αυτό τον τρόπο από το παράδειγμα των μεγαλυτέρων, πως άνδρες και γυναίκες μπορούν να βρίσκονται μαζί χωρίς κόμπλεξ και φλερτ. Τα ορθόδοξα σπίτια θα πρέπει να είναι κοινωνικά κέντρα σε πολλές ευκαιρίες.

Οι γονείς φοβούνται μήπως τα παιδιά τους πέσουν στην αμαρτία πριν από το γάμο. Σε πολλές περιπτώσεις αντί να τα οπλίζουν με συμβουλές, απαγορεύουν ακόμα και

να συναντηθούν με το άλλο φύλο ή να πάνε σε συναναστροφές, όπου μπορούν να δουν νεαρούς και νεαρές που ήδη έχουν ερωτικό σύντροφο. Το κακό είναι ότι ένας τέτοιος περιορισμός συχνά δημιουργεί περισσότερα προβλήματα από όσα λύνει. Όταν δοθούν οι κατάλληλες προειδοποιήσεις και τοποθετηθούν κατάλληλα όρια, παρατηρείται συχνά ένα παιδί το οποίο ζει με τα ηνία λίγο χαλαρά , να αισθάνεται ευγνωμοσύνη προς το Θεό, και να μην θέλει να διαψεύσει την εμπιστοσύνη που του έχουν δείξει οι γονείς του. (Τουλάχιστον θα σκεφτεί ότι , αν δεν σεβαστεί τα όρια που του έθεσαν, οι γονείς του μπορεί να μην του δώσουν δεύτερη ευκαιρία...). Αν εμπιστευόμαστε το νέο, θα γίνει υπεύθυνος. Ένα παιδί στο οποίο δείχνουν κάποια εμπιστοσύνη δέχεται ευκολότερα τις συμβουλές του γονέα του, παρά κάποιο άλλο στο ποίο δεν του επιτρέπουν να διακινδυνεύσει το παραμικρό. Να ένα τυπικό σχόλιο μιας νέας: «Η μητέρα μου νομίζει ότι αν μιλήσω με ένα αγόρι, κινδυνεύω να βρεθώ στο τέλος μπλεγμένη». Οι αρνητικές εμπειρίες που μπορεί να αντιμετωπίσει ένας έφηβος είναι δυνατόν να γίνουν αντικείμενο συζητήσεως και να του γίνουν μάθημα για όλη του τη ζωή.

Ακόμα και όταν η κοινωνία μας δεν στρέφεται εναντίον του γάμου, οι περισσότεροι άνθρωποι νομίζουν ότι πρέπει να έχει κανείς ερωτικούς συντρόφους από νεαρή ηλικία , και τελικά να διαλέξει έναν από αυτούς τους συντρόφους για να παντρευτεί. Όταν μιλάμε σε νέους και προσπαθούμε να τους αποτρέψουμε από τη σύναψη σοβαρού δεσμού με κάποιο συγκεκριμένο πρόσωπο, μέχρις ότου θα είναι έτοιμοι να σκεφτούν το γάμο, πρέπει να τους δείχνουμε συμπάθεια, επειδή ένα παιδί δώδεκα ετών και πάνω, που δεν βγαίνει ραντεβού, θεωρείται «αφύσικο» από τους συνομιλήκους του. Άκουσα κάποια ορθόδοξα παιδιά να λένε ότι υποκρίνονταν» με τον ένα ή τον άλλο τρόπο μπροστά στους φίλους τους ότι έχουν ερωτικό σύντροφο. Δεν τα κατηγόρησα για αυτή την «απάτη» επειδή οι νέοι μπορεί να είναι πολύ σκληροί απέναντι σε αυτούς που δεν ακολουθούν το ρεύμα.

Όταν μιλάμε στους νέους για τη σχέση μεταξύ των δύο φύλων, δεν πρέπει να τους δίνουμε την ιδέα ότι ορισμένα συναισθήματα και επιθυμίες που αρχίζουν να νιώθουν είναι καθ΄ εαυτά αμαρτωλά. Πρέπει να καταλάβουμε ότι αυτού του είδους τα συναισθήματα είναι φυσικά και δόθηκαν στη φύση μας από το Θεό, για να μας ενώσουν με ένα πρόσωπο του άλλου φύλου σε μια κοινή ζωή . Πρέπει να προσευχόμαστε για το θέμα των αισθημάτων μας προς κάποιο πρόσωπο και να μιλάμε στον πνευματικό μας πατέρα ,προσπαθώντας να κάνουμε το θέλημα του Θεού , επειδή μόνο αυτό μας φέρνει αληθινή χαρά. Μπορούμε να συμβουλέψουμε τα παιδιά να μην βάζουν τους άλλους σε πειρασμό εξαιτίας; Των δικών τους

αισθημάτων. Μπορούμε επίσης να εξηγήσουμε ότι οι Πατέρες μας εφιστούν την προσοχή όσον αφορά τον «έρωτα» , επειδή αυτού του είδους τα συναισθήματα μπορούν να κυριαρχήσουν πάνω μας ευκολότερα από άλλες φυσικές επιθυμίες, όπως η όρεξη για φαγητό.

Το χειρότερο που μπορούμε να κάνουμε όταν προκύψει θέμα συναντήσεων μεταξύ αγοριού και κοριτσιού είναι να σοκαριστούμε ή να αρνηθούμε ακόμα και να το συζητήσουμε. Είναι ευκολότερο να συζητήσουμε για το θέμα αυτό, πριν το παιδί ακόμα αισθανθεί έλξη για κάποιο συγκεκριμένο πρόσωπο. Επίσης είναι ευκολότερο όταν δεν έχει απαγορευτεί εντελώς στο παιδί κάθε επικοινωνία με το άλλο φύλο. Πρέπει ακόμα να έχουμε υπ΄ όψην πως οι ορθόδοξοι έφηβοι μπορεί να έχουν καλούς φίλους , οι οποίοι αν και πηγαίνουν στην εκκλησία, έχουν φίλο ή φιλενάδα από πού νεαρή ηλικία. Αυτί συχνά είναι μεγαλύτερος πειρασμός από την πλήρη χαλάρωση των ηθών.

Το παράδειγμα μιλάει περισσότερο από τα λόγια. Πολλά παιδιά έρχονται τακτικά στο μοναστήρι μας καθώς μεγάλωσαν. Ξέρουμε ότι πολλά κράτησαν τα χριστιανικά ιδανικά της αγνότητας ,επειδή βλέποντας και μόνο μερικούς ανθρώπους εμπνεύστηκαν να αντισταθούν στην τάση χαλάρωσης των ηθών που τους περικύκλωνε σε όλα σχεδόν τα περιβάλλοντα που σύχναζαν. Μερικά από αυτά ούτε καν μας άκουσαν να θίγουμε αυτό το θέμα άμεσα.

Για τους Χριστιανούς η πιο υπέροχη διδασκαλία για το σώμα είναι αυτή του απ. Παύλου: ότι το σώμα είναι ναός του Αγίου Πνεύματος. Η άποψή μας για την αγνότητα συνδέεται άμεσα με αυτή την αντίληψη. Η ενοίκηση των προσώπων της Αγίας Τριάδας μέσα μας είναι μια αποκλειστική χριστιανική διδασκαλία και οφείλουμε να έχουμε κατά νουν αυτή τη θεολογική προοπτική, όταν συζητάμε για το σώμα , ιδιαιτέρως με νέους.

Στην περίπτωση που ένα ανύπανδρο ζευγάρι ζει με τρόπο που κάνει αναγκαία τη στέρηση της Θείας Κοινωνίας, δεν πρέπει εξαιτίας αυτού να αποθαρρύνονται να έρχονται στην εκκλησία, να προσεύχονται να συμβουλεύονται ένα πνευματικό πατέρα Πολύ συχνά οι γονείς θέλοντας να κρύψουν ένα οικογενειακό ¨σκάνδαλο¨ κόβουν τελείως α παιδιά τους από την Εκκλησία με την στάση τους. Μ΄ αυτό τον

τρόπο δεν αφήνουν ανοικτό το δρόμο για μετάνοια. Ακόμα δεν πρέπει να περιμένουμε ότι ένας ιερέας θα προσπαθήσει αμέσως να λύσει το ηθικό πρόβλημα ενός ζευγαριού που συζεί- ίσως θεωρήσει σοφότερο να στερεώσει πρώτα την αγάπη και την πίστη. (Γενικά τα αρνητικά σχόλια που κάνουμε , π.χ. για την πορνεία, θα έπρεπε μνα είναι λιγότερα από τα άλλα λόγια για την πίστη μας).

Όταν προειδοποιούμε τα παιδιά μας να μην έχουν ολοκληρωμένες σχέσεις με κάποιον έξω από το γάμο, πρέπει να τα βοηθάμε να καταλάβουν ότι εκείνοι που έχουν μια τέτοια εμπειρία (κυρίως με περισσότερο από έναν συντρόφους), είναι πιθανόν να μην μπορούν να διατηρήσουν μια αληθινή και μακροχρόνια σχέση αγάπης: «Και έσονται οι δύο εις σάρκαν μίαν». Είναι λοιπόν μια καταστρεπτική εμπειρία μνα γνωρίζει κανείς περισσότερους από έναν συντρόφους ή να γνωρίζει κάποιον έξω από έναν ευλογημένο γάμο. Το είδος της σχέσης που οδηγεί σε πορνεία δεν είναι το ίδιο με εκείνο το οποίο οδηγεί σε μια ευτυχισμένη συμβίωση. Υπάρχει ακόμα ένα μειονέκτημα , όταν γνωρίζεις κάποιον μόνο με το να βγαίνεις έξω μαζί του: περιμένεις ο γάμος να είναι σαν ένα μεγάλο ραντεβού. Η φιλία είναι πιο ασφαλής προετοιμασία από το γάμο από τα ραντεβού.

(η αδ. Μαγδαληνή υπήρξε πνευματικό παιδί του Γ. Σωφρονίου και τα λεγόμενά της βασίζονται στις διδαχές του Γέροντα).

Από το βιβλίο: Σκέψεις για τα παιδιά στην Ορθόδοξη Εκκλησία σήμερα ,Σ.114-118,της αδ. Μαγδαληνής, Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου, Έσσεξ Αγγλίας

Πηγές: Alexia-momyof6– antexoume.wordpress.com